מנווה האקדמיה ללשון העברית

הצעה לתחרות

מנווה האקדמיה ללשון העברית הוא הבית לשימור, לפיתוח ולמחקר הלשון העברית.

השפה העברית בנויה רבדים, היא הולכת ומתפתחת החל מתקופת המקרא דרך תחייתה בתקופת ההתישבות העברית ועד הפיכתה ללשון מדוברת. שימור השפה העברית לצד התפתחותה, נעוץ באלמנטים תרבותיים של העם היהודי.

העברית מורכבת מהשפה המקראית העתיקה, מהסלנג ושפת היומיום של הרחוב ומשפה אקדמאית גבוהה.

מתובלת במבטאים ומשולבת שפות זרות - השפה העברית חיה ומתפתחת כל יום.

השינוים בעולם ובכללם הרחוב העברי, מבקשים מילים חדשות הנגזרות על פי רוב בהטיית משקלים ומצלול.

הבסיס הלשוני לכל זה, בין אם בעיניה המקצועיות הבוחנות של האקדמיה ובין אם במבחן התוצאה ברחוב, הוא גם אחד ממאפייניה הבולטים של העברית – שורשים.

משחק השורשים בבניינים השונים יוצר אלמנט קבוע וסביבו התוספות. על פי עקרון השורשים, יצרנו את שפת חזיתות המבנה, המבוססת על משחק גאומטרי של הטיות השורשים בבנייני השפה השונים (התפעל , הפעיל...)

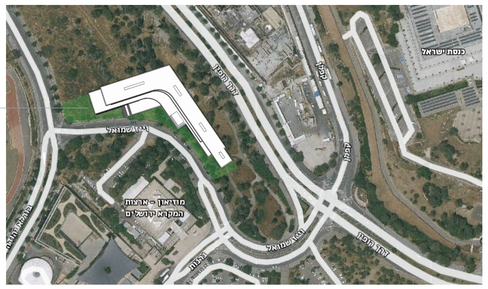

מנווה האקדמיה ללשון העברית

מפת סביבה | 1:2500

הדמיה | חזית דרומית

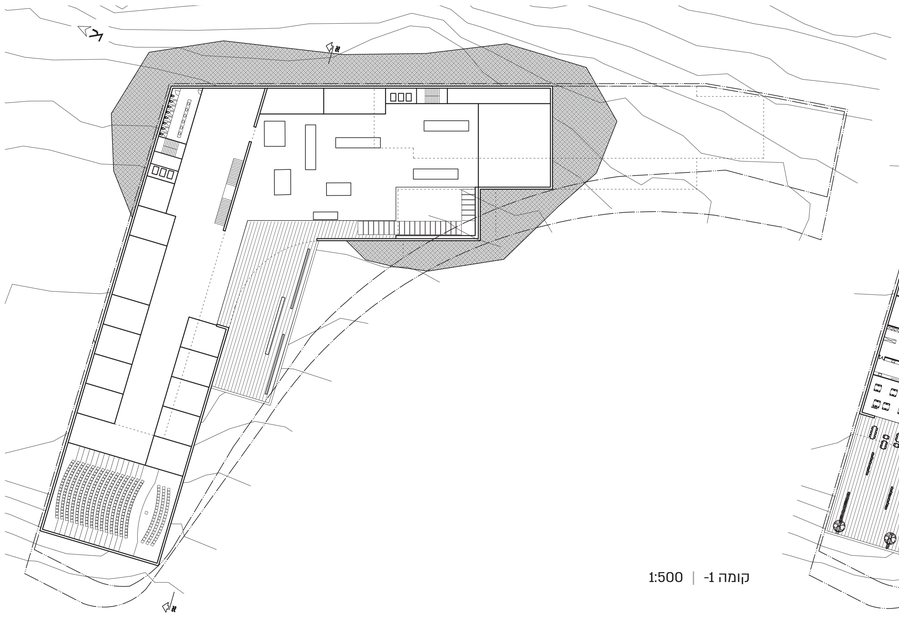

קומה -1 | 1:500

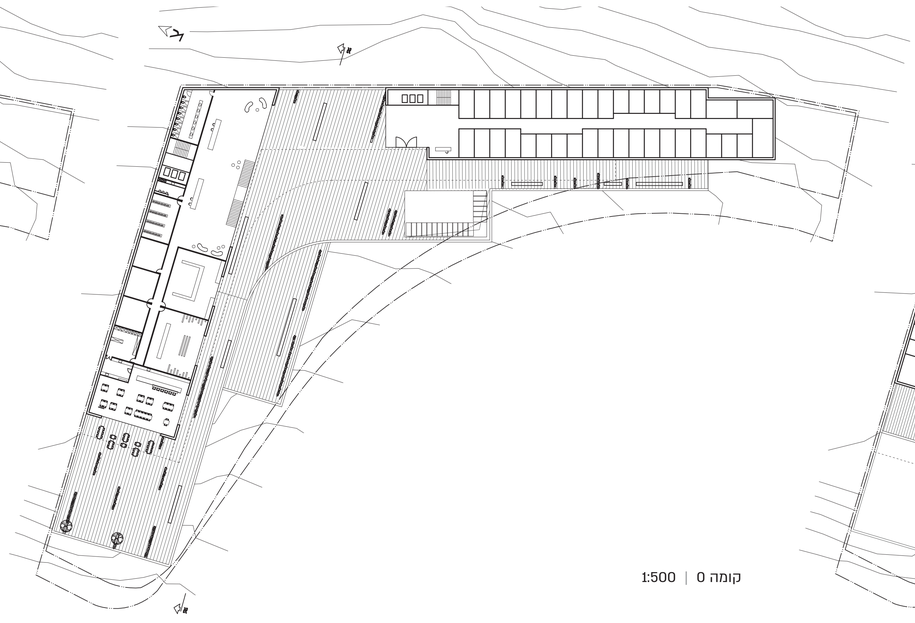

קומה 0 | 1:500

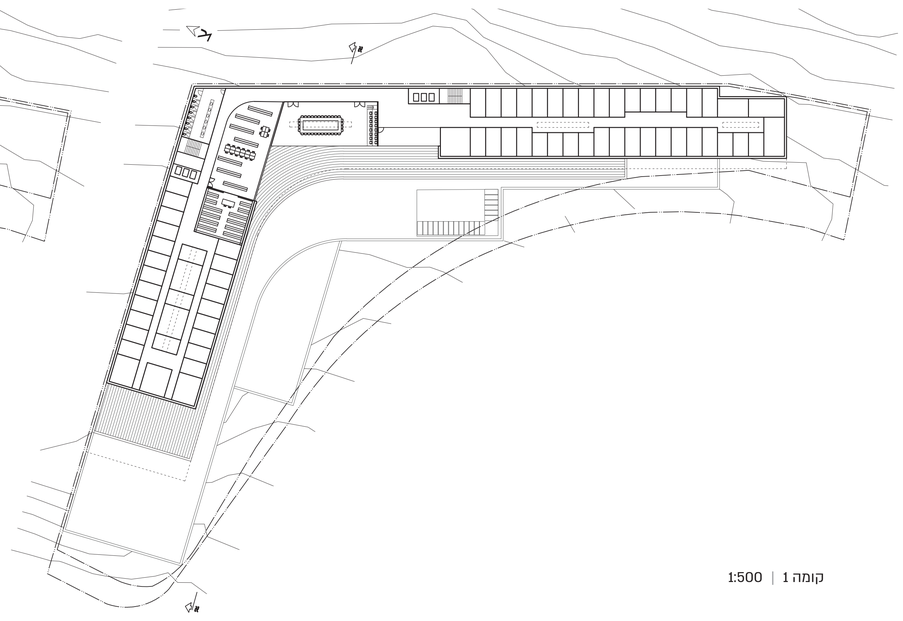

קומה 1 | 1:500

התפתחות השפה

פונקציות המבנה השונות, בהתאמה להדרגתיות התפתחותה של השפה העברית בת אלפי השנים.

עבר - בקומה התחתונה (מינוס 1), חפור ומציץ כעתיקות - המוזיאון. במוזיאון מוצגת ההסטוריה ואבני היסוד לגילגוליה של העברית לאורך השנים. בקומה זו גם מרכז ההדרכה שחושף לקהל את שורשיה.

הווה - בקומת הכניסה (0) עיקר ההתרחשות ומפגש הפונקציות השונות בכיכר הכניסה, הלובי, המסחר ומשרדי המחקר.

עתיד - בקומה הראשונה ממוקמים משרדי המטה, המליאה והספריה כחלק ממערך פיתוח השפה.

רובדי ההתפתחות, מקבלים ביטוי צורני גם בחוויה מחוץ לבניין, בעומקי המרפסות הנסוגים בדרוג.

צורתו הארוכה של המבנה נגזרת מקווי המגרש הנתון, אך הבחירה לשמור על רצף גושי (להבדיל מקטיעה מבנית והבדלה), משרתת את הביטוי להמשכיות שמירה על השפה והכוונת עתידה.

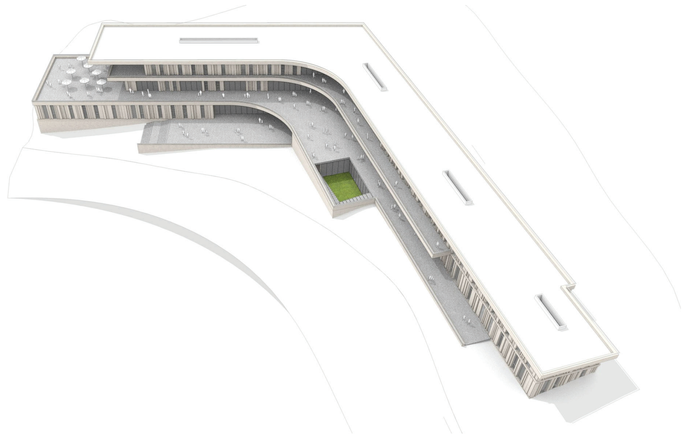

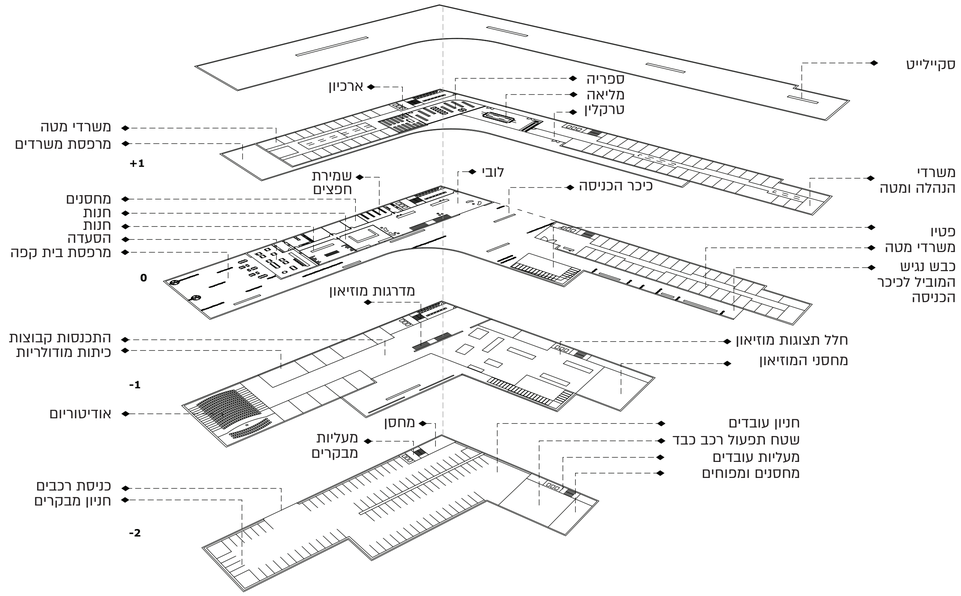

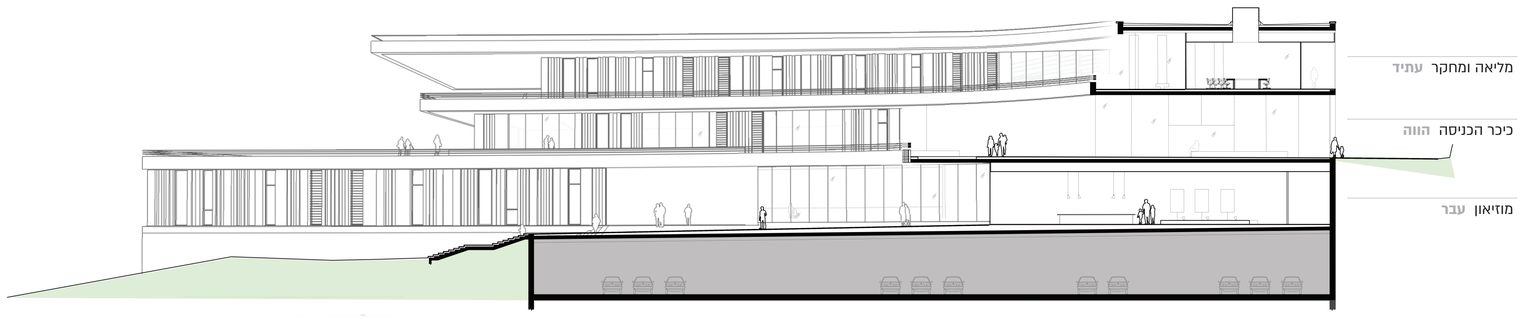

חתך א-א | 1:250

הדמיה | מבט לספריה

הכיכר

כשם שהשפה העברית ניזונה ומתפתחת הודות לשילוב מרכיביה הליטוגניים, ספרותיים, אקדמים ורחוב, מתוך ואל כיכר הכניסה - מרכז המנווה, מתכנסים ומשתלבים צירי התנועה והמבט של המבנה.

הכיכר נוצרת במפלס הכניסה מהרחוב, ההתרחשות בה פתוחה לקהל בכל שעות וימות השנה ונמצאת על ציר דרך המוזיאונים בחזיתה הדרומית ובתוואי שביל הולכי הרגל מצפון.

אל הכיכר וממנה, קווי מבט וצירי תנועה אופקיים ואנכיים למליאה, למוזיאון, למשרדי המטה והמחקר, לאיזור המסחר וההסעדה, אל החורשה האחורית ולרחוב. לכל אלה יחד, תפקיד בשמירה, גיוון והעשרת השפה.

חשיפת המליאה לכיכר מייצרת שיח בין האקדמיה לרחוב השובר אך מכבד את הניתוק ביניהם. עם זאת, תכנון המבנה שומר על הבדלה בין ציר תנועת חברי האקדמיה ועובדי המטה והתפעול, בנפרד מציר המבקרים, ובכך מאפשר לבניין לעבוד במקביל על שתי תכליותיו.

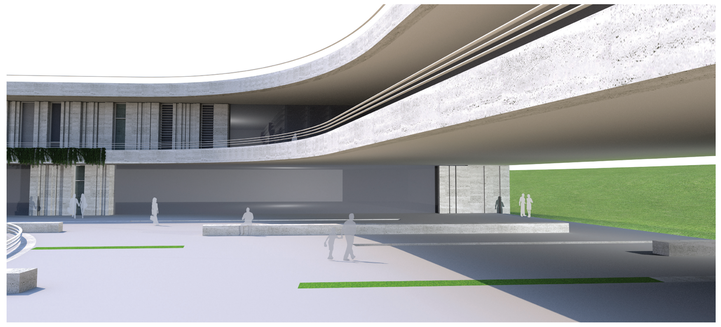

הדמיה | מבט לכיכר

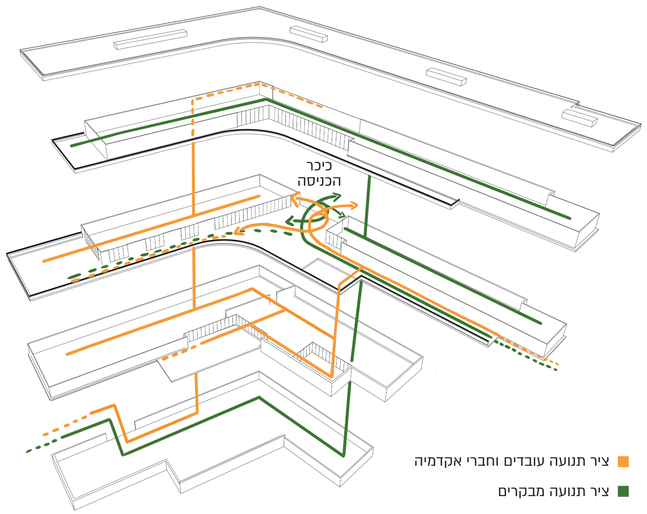

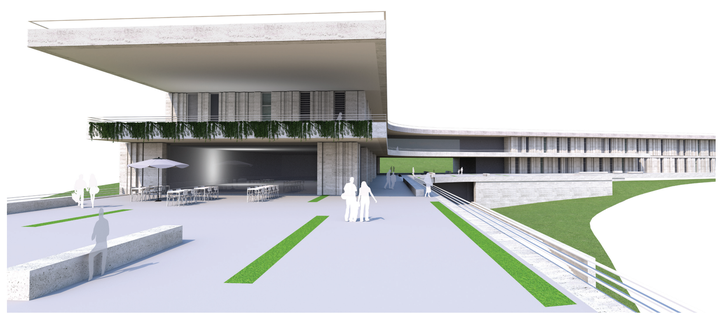

הדמיה | מבט למרפסת בית הקפה